

1884.

Tizenharmadik évfolyam.

TORONTÁL.

45-ik szám.

Csütörtök, november hó 6-án.

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskerekben.
Előfizetési feltételek:
Egész évre . . . 6 frt | Félévre . . . 3 frt
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 frt 50 krral számítva — minden nyelven vétetnek föl a kiadóhivatalban. — Kértek az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétetnek.

Hivatalos hirdetések:
A „Torontál”-ba iktatandó hivatalos hirdetések előlege-
sen beküldendők, még pedig 100 szög egyszeri hir-
detésért 1 frt, 100–200 szög 2 frt, 200–300 szög
3 frt és így tovább. Azonfelül minden egyszeri beir-
tatás után 30 kr. bélyegdíj és az esedékes nyugta-
bélyeg is beküldendő.

Magán hirdetések:
A 3-hasábos garmonsor első hirdetésnél 6 kr., többszörinél
4 kr. Kincstári illeték minden egyes beirgatásért 30 kr.
Kiadóhivatal:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskerekben, hová
az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Nagy-Beeskerek, nov. 6-án.

— a. Bizonyos, hogy a vidéki ember, különösen a gazdák életének legtöbb keserűségét szerez most a cselédekkel és a kézmunkásokkal vesződség és bajoskodás. Hagyján, hogy a cseléd- és munkásbér szokatlanul magasra szök-
kent, s a jövedelmekhez aránylag szerfelett nyomasztó: ezzel utóvégre csak kibékülne az ember, megmondván, hogy ez a forgalom és ipar növekedésének szükségképen eredménye, s annak jele, hogy a munka nagyobb értékével egyszerűsödött a társadalom alsóbb rétegeiben, vagy legalább út nyílik ahhoz a vagyontalanok számára is, a kik csak kézi munkájukkal keres-
hetik kenyérüket. De mindenesetre sajnos, hogy a mit méltán várhatna a műveltebb vagyonos osztály jóakaratu törekvései s nagyobb áldozatai fejében, megfelelő elismerést, ragaszkodást és büszséget épen nem talál kötelezettjeinél, nem általában az egész köznépnél sem; hanem igenis visszatartó hidegséget, sok kajanságot és rossz indulatokat.

A cselédek és munkások többnyire kielégíthetetlenül követelik, daczosak és lázongók; kelletlenül dolgoznak, házi s gazdai fegyelmet ismerni nem akarnak, s ha a szegődséget egyben másban terhesnek érzik, azt a legszorosabb időben is megszögni szabadnak tartják. Innét a temérdek baj cseléddel és munkással: amaz ha megbosszankodik időközben elhagyja helyét, vagy kiállhatatlan magaviselettel felmondásra kényszeríti gazdáját; emez fellázad szerződése ellen, s alig hajtható karhatalommal annak teljesítésére, midőn aztán valóságos példabeszéd, hogy bottal hajtott agár fogtá-
ból nehéz nyulat enni, — vagy ha szerződve nincsen, egy két napi jól fizetett dolgozás után rátartja magát, többet követel, s később henyélve dorbézolni el előbbi keresetét, mint sem méltányosan engedni. Így aztán a magasabb béreken, a jobb kereseten nem látszik lenni Isten áldása; a fizető nyögve sinlik alatta, s a felvevő sem testben, sem lélekben nem gyarapodik mellette.

Mert a mellett, hogy iparkodó kézmunkásnak alig lehet valahol jobb keresete s könnyebb életmódja, mint magyar

síkföldünkön, és a gazdák is megtanultak a kényszer nagy iskolájában ember-
ségesen, elnézéssel s lehetőleg kedvezve banni segítő környezetekkel, a munkás-
kezek nagy kelete mellett mégis talán sehol sincs a földön több dologkerülő, állandó hely- és foglalkozás nélkül tengő s erre-arra csavargó szegénylegény s faczér nő, a kik Isten tudja miből s mimódon élőködnek inkább kuczorogva, mintsem tisztességes szolgálatban vagy folytonos munkásságban jobb életet, becsületet látnának, vagy ha rászánják is magukat, abban emberiséggel helyt áll-
nának. — Továbbá, alig van sok között egy-kettő, a kiből egy kis vagyon szer-
zésére s a kétes jövőendő biztosítására szolgálna ösztönül és alkalmul a jobb kereset, ellenben oly nagy a dorbézoló korhelyek és kicsapongók száma, különösen a betyárkodásra s elbizakodott hetvenkedésre nagyon hajlandó fiatalság-
ban. — Az Istennek sem tőrök, az Istennek sem szolgálók, nekem az Isten sem parancsol, s több efféle a megszokott szójárás, mely éktelen Isten-káromlással párosulva szív-
vérzésig sérti a műveltebb érzesű s ily vadsgákkal érintkezni kényszerült embert.

Adná az ég, hogy csak futólagos körtünet lenne ez, mely a rohamos átmenet és alakulás zavargása közt keletkeznén, a dolog új rendjének megállapodtával önkényt elenyészik; és ne volna népünk rosszabb hajlamaiban gyökerező társadalmi baj jelentkezése, mely aggasztólag tör elő, valahányszor rést talál a közigazgatás lazultságában, s a mely több ideig tartó elhanyagolás és eszeleni izgatások következtében valóban veszélyessé terjedhet.

Bármint legyen azonban, — ha bár az állapotot sőtétben látnám és rajzoltam volna is a valónál, annyit igaz, hogy zavart s keserűségeket okozó fejtelenségre s erkölcsstelen kicsapongásokra készítő ösztönök és hajlamok mérge harapódzik szét, és kezd duni a társadalom alsó rétegeiben, s mulhatatlanul szükségesnek látszik megfelelő erélyes eszközökkel, törvényerőjű rendszabályokkal s azoknak országsszerte szorosan megtartásával el-
lene hatni továbbterjedésének. Mert a baj időszakos főforrása, azt hiszem, a köz-

rendtartás mostani lazultságában kere-
sendő; midőn kemény természetű s erős
érzékiségű, a szoros fegyelmet megki-
váló, sőt szerető népünk, ennek hiányá-
ban a szabadság nevében szabadosságra
síkamlik, és kész azt hinni, hogy a köz-
rend és tekintélyek, sőt a törvény iránti
tisztelatlanságban, s azok elleni kihágá-
sokban nyers erényeket gyákorol, s
mintegy valóítja az újabb társadalmi s
politikai alakulásban nyert előnyeit.

HIVATALOS RÉSZ.

Torontálmegyének 1884. évi november 5-én tartott rend- kívüli közgyűléséből.

Főispán ö méltósága, a kit szívből eredő lelkes éljenekkel fogadtak, az ülést kevéssel 10 óra után megnyitván, mindenek előtt megemlékezett királynéknak ö felsége névünepének közeledtéről, és e megyének is a dicsőségben uralkodó felsőcsalád irányában minden időben híven megőrzött szeretetére, hálaajára és hódolatára hivatkozva ezen érzelmeinek a felsőcsalád iránti elkötelezettségét, melynek a jelenlévők azt felállva, hangos el-
jenzések közt elfogadván, az üresedésben lévő hivatali állomásokról választás útján leendő betöltése kezdetét meg. — A következő kijelöltek egyhangulag lettek megválasztva:

Közigazgatási bizottságba: Kovács Ágoston, Babics József, Trifunac Mladen, Vincehidi Izso, herceg Thurn-Taxis Egon. Igazoló választmányba: Eisenstädter Ignác, Vattay Miklós, Vécsey István, Petrovits Emil, Bielek Vilmos.

Főispán ur ö méltósága a maga részéről, elnökök Schaller Antal apátok tagokká pedig Dr. Demkó Pál, Fuchs Sebő és Kupuszárovi Miklóst nevezte ki.

Antalfalviszolgabíróknak: Hegedüs Miklós.

I. Alsó számvevőnek: Farkas János. Fokozatos előléptetése után, utolsó alsó számvevőnek: Keresztes Aladár.

Módszi járási körörvosznak pedig Dr. Falta.

A választások után Dániel Ernő bizottsági tag és országgyűlési képviselő javaslatára a határvizsgáló bizottság megszűntetése ügyében határozatot, hogy egy újabb kérvény intéz-
tessék a képviselőházhoz, abban indokolva előadassék, hogy az újabb benyújtott törvény-
javaslat elfogadása esetében oly bonyodalmak állhatnak elő, melyek a népesség tökéletes elszegényedését eredményezhetik.

A közgyűlés további folyamáról a jövő számban.

Torontálmegye törvényható- sági bizottságának

1884. évi szeptember 22-én és több napokon át Nagy-Beeskerek városában tartott rendes öszi közgyűléséből.

989. kgy. szám — 12.930. ex 1884.

A megye alispánja 1884. évi május 21-én 12.044. szám alatt javaslatot tesz, egy a ta-
kanykor terjedését meggátolni hivatott szabályrendelet alkotására nézve.

—
Az előterjesztett és az állandó választmány által pártolt szabályrendelet elfogadtat-
ván, jóváhagyolag záradékolttatik és valamennyi járási tisztviselőnek kiadtván, a „Torontál”
című hivatalos közlőnyben oly megjegyzéssel közöltetik, hogy felelősségek f. é. december 10-ig fogadtnak el. — Erről a megye alispánja értesítettik.

Kelt mint fent.

Kiadta: Rónay, m. főjegyző.

Szabályrendelet.

A takony és egyéb állati körök tovább hurcolását, a kutyák megfertőzése nagyban előmozdítván, ennek megállítására rendeltetik:

1. §. A községek és magánosok tulajdo-
nát képező közhasználatnak átengedett, vala-
mint a közhasználat elől el nem zárt azon magán kutak, melyek az országos, vicinális és
dülő utakon vagy azok mentén, továbbá vá-
sár állásokon vannak, a jelen szabályrendelet
hatálya léptétől számítandó egy hónap alatt
keresztvassal fedett vödörrel látandók el.

2. §. Az 1. §-ban említett kutaknál a
vályu tartás eltiltatik.

3. §. Az ezen szabályrendelet ellen vétő
tulajdonosok, továbbá közkutaknál az azok
fentartására kötelezett községek előjárói 2
forinttól 50 forintig terjedhető pénzbüntetés-
sel, behajthatatlanság esetén megfelelő elzá-
rással itélendők, és a keresztvassal az eltilt
fel költségén hatóságilag alkalmazandók.

A pénzbüntetések a kihágás helyét ké-
pező község pénztárába gazdasági célokra
fizetendők.

4. §. Az ezen szabályrendeletben meg-
állapított kihágások felett elsőfokúlag a járási
szolgabíró, N.-Beeskerek városában a rendőr-
kapitány, másodfokban a megyei alispán, har-
madfokban a nmsagu m. kir. földművelési, ipar-
és kereskedelemügyi ministerium bíraskodik.
989. sz. — 12.930/1884.

Törvényhatóságilag jóváhagyatik.

Kelt Torontálmegye törvényhatósági bi-
zottságának 1884. évi szeptember 22-én és
folytatva több napján N.-Beeskerek városában
tartott közgyűléséből.

Kiadta: Rónay, m. főjegyző.

TÁRCZA.

Uti-rajzok.

(Szellőzés a Malariától a Bonariáig.)

III.

Mikor az ember egyedül kedvtelésből és
mulatságból utazik, a főszület a baráti fogad-
tatásra, a kamarásra, konyhára és pinczére
fekteti. — Én nem vagyok se ethnographus,
se geologus, se antropolog, s néhány palack
ó bakortól és juxta leges artis elkészült pe-
csenyét többre becsülök bármilyen régi romoknál
és bármilyen érdekes multtal bíró asszo-
nyoknál.

Az én Thankoffer Rudi barátom feled-
belenné teszi azt a családtűzhelyt, a mely
körül szeretett barátait fogadja.

Már maga a karuji pusztá, a hol kasz-
nárkodik, nem egy szép emléket őriz okosan
és okatlanul lelt napjainknak.

Néhányan már a sirban nyugosznak azok
közül, a kiknek társaságában verőfényes napo-
kat élveztem. Farkas, Fodor, Jeanette és Má-
ria már a sirban nyugosznak, de él még az
i. u. Ilonka és éljen is nagyon sokáig, hogy
gyermekiesen pajzán kedélyességével a Karuj-
ban megjelenő lelkeket felvidítsa, kedves éne-
kével gyönyörködtesse s necsak kiváló kony-
hájával, hanem szellemességével is táplálhasson.

Oh ez a karuji pusztá! Mikor tölgy, juhar
és jegenyefás közelébe jutok, már körülrep-
desnek a multak emlékeinek fénylő szárnyu

sztatokölő; mikor pedig a lakáshoz vezető
dombocskán felfelé hajtatok, szívem erősebben
kezd dobogni s úgy érzem magamat, mint
mikor az ember oly helyre jut, a hol a viga-
lom tanyája és temető közel esnek egymáshoz.
„Es ist eine alte Geschichte...” stb.
Karujban a jelen öröme és a mult gyász-
ölkezőnek.

Hátha még oly kedves embert ölhet az
ember Karujban, mint az én gentlemen Rudi
barátom!

Mi mindenben megértettük egymást s
éppen ezen egyetértésben vállt erőssé rokon-
szenvünk és barátságunk.

Rám nézve mindig ünnepek, a mit családja
körében tölthetek.

Közélel, távolból, de Karujt mindig meg-
szoktam látogatni. Engem már maga a pusztá
is vonzott mindig, hát még mikor szerető
szívek által nyer hangot és életet.

Régen, akkor még fiatal boldogsággal,
nőmmel is gyakrabban felkerestem e pusztát
s a jelenben is, mikor együtt látogatjuk meg
ottani barátainkat, fel-felvilan lelkünkben az
az öröm, mely akkori együttlétünket meg-
édesítette.

A vidéki, mondjuk: falusi élet sajátosságai
közé tartozik a vendégszeretet általában, —
elváltan pedig: jól enni, inni, kártyázni és
udvarolni.

A biblia mellett majd minden házban
kártya is található.

Az olyan házban, a hol nem kártyáznak,
de melybe mégis sok vendég jár, nagyon
okosan teszi a házi úr, ha éber figyelemmel
kíséri feleségét.

Én, a ki az udvarlásokban már invali-
dussá lettem, most már csak a libasúttal ko-
kettiroztam, a piros és gömbölyű fogoly-
csenyékre kacsingattam és a hátulsó disznó-
sódaroknak udvaroltam.

Az ilyen szerelemnek azután nem lehet
se családi perpatvar, se párba a következmé-
nye.

Itt helyenvalónak látom megemlíteni, hogy
mikor Nagy-Beeskerekre hazatértem, ismerő-
seim megbánulták kihízásomat, piros és úde
arcszínemet, ruganyosságomat és azt a köny-
nyúséget, melylyel a Begacsatorna sikamlós
hidján áthaladtam.

Az árpa és kukorica képesek csak úgy
kihizlálni a rőfögő négy lábukat, mint a dol-
gatlanság és gondtalanság a beszélő és
énekítő kettőlábukat.

Naponkint tíz órát aludni át rossz álmok
és a hitelezők nélkül, négy óra hosszan foly-
tonosan enni és inni, váltakozva vadászni és
kocsikázni, majd szép asszonyok zongorajáté-
kában és még nem ritkán egygyűen is ked-
ves fecsegésében is gyönyörködni, olyan élet-
esszenciák, melyek még a biganynyal saturált
vért, kelkáposztával, burgonyával és paszuly-
lyal elcsigázott gyomrot is megjavítják.

Hát még az a széna- és tejillet, a mi
csak a falusi leányok és asszonyok társasá-
gában található.

A természet ez édes gyermekeinek nincs
szükségük se pacsulira, se fogszátára.

Egyiköknek sincs okuk remegni az izza-
dástól, vagy — mikor társalognak — parfu-
mírozott zsebkendő tartsani ajkaik elé.

Csak mikor meghaltak, kell utánok a
szobát kifűtölni.

Vegyesen szépek, jók és rosszak, viri-
tanak és elhervadnak, csabítók és elcsábítha-
tók, hívek és hűtelenek, szeretik a virágokat
és férfiakat.

Egy sikerült ebédnek és sikerült mulat-
ságnak egyformán örvendenek. A lányoknak
akkor vannak legszebb álmaik és akkor leg-
boldogabbak, ha választottjaikkal időzhetnek.

Az öregebb asszonyoknak azonban van
egy nagy hibájuk: a régi bizalmas ismeret-
ségek nyomán némi jogokat pretendálnak.

Én méltóságteljes, csendes figyelemmel
hallgattam meg ijesztős czélzásait és ájtatos
képpel igyekeztem gondolatjait a mulandó-
ságból az örökkévalóságba terelni.

Az öregebb asszonyok kenetteljes taná-
csaimért annyira megnehezítettek, hogy még
egy pohár pálinkával se kínáltak meg.

Örömebb nélkülöztem egy pohár tré-
bert, hogy sem a keserűségnek egész kan-
csóját kiürítsem.

A közfelfalubeli papokat gyakrabban látog-
gattam. A papok a világ legszeretelméltőbb
emberei. Nemcsak menyei, hanem földi áldá-
saikban is részesítenek. Testi és lelki táplá-
léaikról egyiránt szívesen gondoskodnak s a
földi örömeiket az égiekkel oly igazságos
arányban igyekeznek kiegyeztetni, hogy az
ember (természetesen ha nemcsak mulatott,
hanem imádkozott is) nem fél se az élettől,
se a haláltól.

Ad multos annos!

Lauka Gusztáv.

Rónay Jenő kiküldöttének jelentése, melyben az 58. kgy. számú megbízatásra előterjeszti, a községi jegyzők, jegyző segédek és irnokokra vonatkozó szabályrendelet tervezetét, mely tervezet az állandó választmány által pártolól foglaltatván be.

☉

A bemutatott szabályrendelet tervezet egész terjedelmében elfogadtatik és szabályrendelet erejére emeltetik, egyben pedig jóváhagyólag történt záradékolása után az összes járási tisztviselőnek és a megye alispánjának kiadatik, valamint a „Torontál” című hivatalos közlönyben azzal hirdetik meg, hogy a szabályrendelet ellen intézett fellebbezések 1884. évi december 10-ig fogadtatnak el.

Kelt mint fent.

Kiadta: Rónay, m. főjegyző.

Szabályrendelet.

1. A közigazgatásnak folyton haladó fejlődésével, az egyes községekben és jegyzői körökben teljesítendő irodai munka, az ugyanoda a községek első szervezésénél rendszeresített személyzet tevékenységét felül haladván, az ezen munka többlet teljesítésére Torontálmege területén csak jegyzősegédek és jegyzői irnokok alkalmazhatók.

2. Ugy a jegyzősegédek, mint a jegyzői irnokok önálló intézkedésre jogosítva nincsenek és csak is a jegyző nevében és felelőségére hivataloskodhatnak, miből kifolyólag magukat szigorúan a jegyző utasításához kötelesek alkalmazni.

3. A jegyzőt akadályoztatása esetén az 1871. évi XVIII. t. cz. 85. §. szerint a képviselő testület helyettesítvén, ugyan ez van jogosítva az esetleges segéd személyzetnek azon tagját is megjelölni, mely a jegyző hivatalos akadályoztatása esetén a jegyzői iroda vezetését teljesíti.

4. A jegyzősegédek és jegyzői irnokok a képviselő testület által elethosszra választatnak és fizetésük is a képviselő testület által, de törvényhatósági jóváhagyás mellett alapíttatik meg.

5. Jegyzősegédnek csak oly egyének választhatók, kik a törvény értelmében megkivánt jegyzői minősítéssel bírnak.

6. Fegyelmi tekintetben úgy a jegyzősegédekre mint jegyzői irnokokra a törvénynek a községi eljárásközlő intézkedései irányadók.

7. Minden község vagy körjegyzőség, melyben a lakosság száma a 2 és 3 ezer közt változik, köteles jegyzője mellett egy jegyzői irnokot alkalmazni, a 3 és 4 ezer közt változó lakosság mellett a jegyzői irnok helyett jegyzősegéd alkalmazandó, minden további 1500 lakos után pedig, a község óhajára szerint egy-egy jegyzősegéd vagy irnok állomása rendszeresítendő.

8. A jegyzősegéd fizetése, tekintettel arra, hogy a jegyzőt megillető mellékjuttatásokra igényt nem tarthat, évenkénti 400 forint kevesebb nem lehet, a jegyzői irnok fizetésének pedig legalább 25 forint havonta kell alanni.

9. A községi munkaerő illetén rendezése mellett a községeket iroda pótlék, irnok fizetési járuléka, vagy végrehajtói fizetéssel terhelni nem szabad, mert a jelen szabályrendelet szerint rendszeresítendő személyzet a törvényileg is reá bízott teendőket teljesíteni köteles.

10. Az egyes községekben eddig szokásban lévő „másod jegyző”, „aljegyző”, „jegyző helyettes” stb. elnevezések, valamint a munka körnek jelen szabályrendelet 2-ik §-ával ellenkező megállapítása hatályát veszti.

11. A megyei községek és körjegyzőségek kötelesek jelen szabályrendelet életbe léptétől számított 3 hó alatt, háztartásukat jelen szabályrendelet utasítása szerint berendezni és a fizetések megállapítani, ellen esetben ugyan az a törvényhatósági bizottság által fog elrendeltetni.

994. kgy. sz. — 20.302. sz. 1884.

Törvényhatóságilag jóváhagyatik.

Kelt Torontálmege törvényhatósági bizottságának 1884. évi szeptember 22-én és több napokon át N.-Beckerek városában tartott rendes őszi közgyűléséből.

Kiadta: Rónay, m. főjegyző.

Torontálmege 1884. szept. hó 22-én és folytatólagosan tartott közgyűléséből.

Tudomás és ahhoz leendő alkalmazkodás végett tudatom, hogy Torontálmege törvényhatósági bizottsága 1884. évi szeptember hó 22-én és több napokon át tartott rendes őszi közgyűléséből 972/20342. kgy. ex 1884. sz. alatt következő határozatot hozott:

Gróf Nákó Kálmán folyamodója, hogy a N.-Szent-Miklóson általa felállított „Berta” kórházban ápolat rendes betegek gyógydíjai, a mennyiben ezen betegeknek megyei illetősége kétséget alá nem esnek, a kórházak betegjei után felmerült gyógyköltségekre hasonlóan a megye betegápolási alapja által előlegeztessenek.

Ezen kérelem az állandó választmány elfogadott véleményéhez képest teljesítendő lévén

☉

értesítettni rendeltetik folyómodó gróf Nákó Kálmán, hogy az általa felhozott és helyesek-

nek ta'ált indokok alapján egyidejűleg megtették az intézkedések, miszerint a nagyszent-miklósi „Berta” magánkórházban ápolat azon rendes betegek után felmerült gyógydíjak, kiknek, e megyei illetősége kételety nem tőrőlég igazoltatik, a kórházak betegeti után felszámított ápolási díjakhoz hasonlóan a megye betegápolási alapja által előlegeztessenek, ezen intézkedés azonban az előre haladott időre való tekintettel csak az 1885. évi január 1-től kezdve számított ápolás után felmerült költségekre vonatkozik.

Torontálmegei alispáni jelentés 1883-ik évre.

A teleptési ügy kapcsolatban a csángó kérdéssel.

(Folytatás.)

Eltekintve az alant részletezett csángó teleptéstől, az ezen ügyben a múlt évben történéket következő adatok tüntetik elő:

A Bácsmegeyben fekvő kulai pusztán létesített Felső-Gyulafalvára megyei községeinkből átteleptettek: Pusztai Lőrinczfalváról 20 család; Csókáról 5 család, Jozsefvaról 7 család, Monostoról 6 család, Tordaról 10 család, Franyováról 20 család, Kis-Bikácsról 4 család, M.-Czernyáról 1 család, Kis-Oroszról 8 család, Szerb-Itteberől 5 család, Nagy-Kikindaról 2 család, Tobáról 75 család, Akácsról 5 család, Szajánról 289 család, Jazóvaról 42 család; összesen 504 család. A beérkezett jelentésekből teljesen meg nem állapítható ugyan, hogy a törvényhatóságunkból ekként elköltözött családok hány családtagból állottak, de azon adatok után, melyekkel rendelkezem, előbb kevesebbre mint többre veszem, ha azt állítom, hogy legalább is 2000 lelket tesz ki a fogyatkozás. Az összes Gyulafalvára telepítettek, a r. k. hitvallást követik és magyar nemzetiségűek.

A Csanádmegyében fekvő Kövegyre — a befolyt tisztí jelentések szerint csak M.-Paderől telepítettek volna 18 tagból álló 6 énekkar; de biztos tudomásom van arról, hogy oda is sokkal több, szintén magyar nemzetiségű család ment át. Szintén magyar családok — számszerint 58 tagból álló 12 család — telepedett át az aradmegeyi Simándba.

Más törvényhatóságok területére ezen magyar családokon kívül még követezők telepítettek: — (s habár itt a nemzetiségi veszteség nem oly lényeges, mégis ritkítását eredményezte úgy Csanád- mint Bácsmegeyénél amugy is ritkább népességűeknek, amott egy kilométerre esvén 54, Bácsmegeyben 53, nálunk csak 51 lakos.)

Elisenhainról a temesmegeyi Józseffalvára költözött 34 tagot számláló 8 r. k. vallású német család. Szintén Temesmegeybe Bethlenfalva újonnan alapított községbe áttelepült Hajdusiczaról egy 5 tagból álló és Zichyfalváról összesen 93 tagot számláló 24 család, mindannyi r. k. vallású és német nemzetiségű. Végül ugyancsak Temesmegeybe, Gizellafalvára 12 családtelek és 16 gisellahalmi, valamint Bocsaról Folyára 6; összesen 94 lelket számláló r. k. német család költözött át, úgy hogy ezen megyébe összesen 226 lélek ment át tőlünk. Kis-Teremjáról egy 8 tagból álló és Keglevichházaról 42 tagot számláló 10 német család az aradmegeyi vadász nevű pusztára költözött át; Pancsovára 2 tót család 12 családtaggal Hajdusiczaról, és bacsmegeyi Topolyára Űrmenyházaról 1 család hat taggal települt át, úgy hogy a fent hoozávetőleg 2000-rel feltüntetett gyulafalvi telepek betudásával veszteségünk csupán az áttelepülés címén 1883-ban 2520-ra tehető, mely a vagyonság és viszonyainkba beleszokott munkásságban rejtő magasabb értékűtől eltekintve már számszerűleg is jóval meghaladja az alább feltüntetett, hozzánk betelepített csángókat.

A megye területén belül szintén történétek, bár kisebb jelentőségű átköltözések. Így Lajosfalváról Elisenheimbe 155 lelket számláló 39 tót nemzetiségű és ágostai hitvallású család, Bocsaról Janosföldre 10 lélekből álló 2 német, és M.-Szt.Mihályról, Szajánról és Tordaról összesen 600 főre vagy 200 magyar család Ó-Telekre költözött át.

Áttérék már most a csángók ügyének ismertetésére, a mennyiben ez törvényhatóságunkat érdekli.

Bizonyára még élénk emlékezetében lesz a tekintetes törvényhatósági bizottság az, azon, a múlt év tavaszán megindult mozgalom, mely hevenyében és hirtelenében minden előkészület nélkül és társadalmi uton — bár hivatalos színen — a tőlünk Bukovinába szakadt és ősi nyelvét, valamint szokásait ott is száradokon át híven megőrzött csángó-testvéreink tömeges visszatelepítése tárgyában megindult. Hiszen örömrivalgás kísérte szeretett testvéreink hazatérő csapatát, s ez örömben e megye hazafias lakossága annál inkább osztozkodott, mert utjuk végcélja ezen törvényhatóság területe volt.

Április hó 4-én szállott az első 382 lelket számláló csapat partra és alig hangzott el az örömműnyp zaja, midőn már igen súlyos panaszok merültek fel az ügyet hivatalos szin alatt kezdeményeztet, de nagyon is titokzatos módon továbbvezetett intéző körök eljárása ellen. A megye közönsége ezen panaszokkal szemben már csak az ily kényes ügyben oly könnyen veszélyeztethető nemzeti becsület és emberiségéből sem velt tétlenül maradhatni és az ügy mibenálltának megvizsgálására engem küldött ki tavaszi közgyűléséből. Az ezen kiküldetés alkalmával tett tapasztalataimról volt szerencsém annak ugyanazon közgyűlés folyama alatt

híven számot adni, és a tekintetes törvényhatósági bizottság 302. sz. a kelt határozatával, valamint az országgyűlés képviselőházához és a kir. kormányhoz intézett felirataiban férfias módon és fentartás nélkül adott kifejezést leplezelen megbotránkozásának ezen ügy addigi vezetése és az azzal történt sáfarkodás ellen. Sokkal ismeretesebbnek tététezem fel ezen határozat és feliratok tartalmát, sem hogy itt azok ismétlésére bocsátkozzam. Csak annyit kívánok, mint örvendetes tényt megemlíteni, hogy kiáltó szavunk nem volt a pusztában kiáltozónak szava, hanem meghallgatásra talált. Mert a belügyministeriumnak m. évi 38384. sz. a kelt rendeletével az egész ügy az állami igazgatás keretében bevonatott, és annak vezetésével „Aldunai teleptési kormánybiztos” címével Gromon Dezső országgyűlési képviselő bízott meg. (Folyt. köv.)

Egy tanuló ifjú temetése.

Ünnepies hangulat, tolongó sokaság, gyönyörű nap kísérték utolsó menetén az elhunyt VIII. osztálybeli tanuló, Jesovics Ignácot. — Kevés vasárnapnak jutott ama szerencse, hogy ily díszes közönséget lásson egy helyen. A megmérhetetlen résztvevő közönség az Andrassy-fele házban és az azt bekerítő két utcában gyűlt össze, megadandó a végüstetletet ama tanulóknak, ki egész életében a szeretetnek és tisztetlenségnek tárgya. Oly meghatározó, oly lesújtó e látvány!

Ravatalon egy zsege ifjú, olyan ifjú, ki eddig csak küzdött, olyan ifjú, ki városunk főgymnasiumának díszes, mintája volt. Mely szív volna oly kemény, hogy ilyen ifjú koporsójánál el ne érzékenyülne? Kinek szeme lenne oly száraz, hogy ilyenkor egy eltévedt könnyecpetet ne hullatna?

Deután 4 órakor megindult a menet. Elő a gymnasiumi ifjuság, a helybeli tűzoltói gyermekzenekar és az Obelcz József főgymn. tanár úr vezetése alatt álló gymn. egyházi énekkar; utána a koszorukkal elhalmozott koporsó, körülveve a fáklyát hordozó VIII. osztálytól, azután a síró rokonok s végre mindent a közönség.

Oh ifjúkor! Mily szép vagy a halálban is! A koszoruk, — melyek közt itt felemlíthetjük a tanári kar, a Daun Gyula család, a VIII., VII. osztálybeli tanulók és a gymn. ifjuságtól ajándékozottakat — mind az ártatlanság színeiben díszlenek. A természet maga is megijedni látszott és a „Miserere mei Deus” siralmas stropháiból is meghatóan szólalt meg a fiatalság bánya. A menet 5 óra után ért a temetőhöz. „De profundis” zendült meg a szívből jövő ének s közbe antiphonákként feleltek a elfojtott zokogások és a hangos bú melódiaja. Ime ott vagyunk a sírboltnál! — Utoljára szólalk itt az elhunyt földi barátai, utoljára énekelnek neki társai. A szokásos szertartás után előlépett Kohn Samu VIII. osztálybeli tanuló, s megindult hangon tartá következő beszédét:

„Miert imádkozunk, miert gyászolunk s miert könnyezünk? Hiszen csak egy kebel szűnt meg szeretni, csak egy szív dobogása nem hallatszák már, csak egy jó barát nincs többé! Pihenn ifjú vándor! Nyugodtan szenderéged élted szétzúzott sarkán! Mienk a jámbor ima, mienk a szomorú gyász s mienk az enyhítő könyv.

Itt állunk tört kebellet nézve e hideg koporsóra, melyben legjobb társunk hült tetemei nyugszanak. Szeme e szomorú fedél alatt is szeliden mosolyg felénk, még most is előtűnik áll a lángoló ifjú, a mint az élet viszontagságaival küzdve a képzelet merész szárnyaival szállta be e véghetetlen világot; még most is, bárcsak szívünkbe vésvé él a tetterős bajtárs, ki egész életét a fáradhatatlan munkának szentelte. S ő, a dicső elhunyt munkánál, fáradalmánál egyebet nem kért!

Dolgozott, víssa még nem tudta, mi a dolog? Dolgozott mint tanuló lankadatlan szorgalommal s midőn a halálos betegség ágyhoz szorítá, még akkor is csak dolgozni, dolgozni akart. S ezt oly korban, midőn az ember még nem igen gondol a jövőre s a multra egyáltalán nem gondol, midőn rajongva úzi az elérhetetlen ideált s a midőn ereiben pezsege forr a tüzes vér, hogy türelmellen akaratot támasszon, midőn búszke gyermekleg-séggel magának hódítja az egész világot s annak örömein végig hordozza kedvtől és erőttől ittas szeméit. ... Ilyen korban élt ő, ilyen korban dolgozott s ilyen korban halt meg!

S mégis! Mi gazdag volt szegény földi élete! Hiszen a legszebb, legeszményibb szeretet tüze melegíté azt át! Lángolóan szentelte magyar hazáját, csendes szeretettel és tisztetlenségűt jó szülein, szerette társait, erkölcsi vezetőit, tanítóit, szeretett minden jót és igazat.

Eleget élt elhunyt ifjú barátunk, bár ha csak másokért éltél!

Nyugodtan vált meg a világtól. Utolsó szava is a szeretet szava, utolsó pillantása a szeretet pillantása és utolsó mozdulata a szeretet mozdulata, ölelés volt. S a midőn kiszáradt karjait terjeszté feléje a sötét halál, nem riadt vissza az öleléstől, nem küzködött, mert az önértet, a kötelesség teljesítésének édes önértete volt vele; ez önértet volt egész életének vezérfonala, ez kísérte őt koporsójáig. — Oh, e koporsó sokat, de nagyon sokat fed be, ez élettelen fa sokat tudna beszélni, mert egy pályának, egy rögző, de

dicső pályának szolgál takaróul. Ez ifjú pályáját mint gyermek kezdé; mint gyermek szülta be a bölcs oktatások édes nedvét, mint gyermek tanult szeretni, lelkesülni. — Azóta mindig előre haladt, egyre magasabbra törekedett eszményi czélokért küzdött s midőn közel az aratás ideje, egy zivatar romba dönti az ifju vetést.

S mégis! Ő aratott csak hogy halált! — De ne zúgódjunk, ne keljünk ki ama gondviselés ellen, melybe ő a kedves elhunyt már belényugodott volt. Ne gyötörjük önmagunk ama kebelét, mely csak a fájós visszaemlékezéseknek és a csendes megnyugvásnak szomorú hajléka lett. — Megnyugás! Oh a megnyugvás szelíd érzelmé mindig együtt jár a halállal; de e megnyugvást nem a perc szűli, gyakran hosszú, terhes éveknél munkája, máskor ismét egy másik koporsóig terjed. — Itt állunk s keblünk mélyéből jövő szavainkat elfojtják a köny és a megindulás. Boldog ifju, a kit itt jök síratnak; de százsorta boldogabb azért, mert meg van engedve kettős élelet élned: Itt lenn addig élsz, míg mi magunk vagyunk, ott fenn pedig örök az életed.

E koporsó, melyre most a szemfényektől megfosztott szülők, a bus rokonok és a hű társak sírva tekintenek — nemsokára le fog szállni az anyaföld ölébe; csakhamar nehe, hideg görönagyok fogunk tompán rázuhanni s pár perc múlva csak egy kis halom jelzi ama helyet, hol a remények egész tengere van eltemetve. — Eljövend talan az idő, midőn a szülők könnyei is el fognak apadni, midőn e helyen koszorú sem díszlik többé, midőn a kereszt szomorú jelvényét eltörpíjék majd a halandók léptei, s a midőn mi, kik most sírnak, talan épen e helyen fogunk kedveseink által síratolni és eltemetetni. Utunk új nemzedékek fognak támadni és elhalni, új nemzedékek fognak örövendei és sírni, s ez... a természet rendje. — Emeld fel tehát fejedet fájdalomtól megtört anya! Tekintsetek fel az ég re rokonok és barátok, de sírjátok, sírjátok, a meddig tudtok, mert az, a kit síratok, méltó könyveikre!

Neked szólnak utolsó szavaink felejtethetetlen jó társunk. Szemedet megtörte a kegyetlen halál, s szellemed, mely tisztán vált meg tiszta testétől már nem a földön jár többé; méltóbb helyet keresve magadnak, kiszakadtál körünkől. Ha boldogságot kerestél, úgy azt megtalálándod ott, a hol most van lelked, ha pedig a földi lét csalódásai elől menekültél, úgy az igazat, a jót s a szépet el fogod élni.

S most Isten hozzád szeretett társunk! Isten hozzád szülők és rokonok vigasza, öröme és keserve! Isten hozzád ifju!

E beszéd után a temető lassanként ürülni kezdett, a sírás is elhangzott, leszállott az éj, s most már csak „a búszke csendes anyagya őrti porat”. — Egy viruló család leg-erőteljesebb ágát veszité el s a méla temető egy fiatal bajtással lett gazdagabb. ...i —

Színház.

Ismét egy fényes színházi estve.

— A multkori számunkban megróttuk a közönség azon részét, mely egyáltalán tudomást sem látszott venni arról, hogy színházunk van, melyben egy jóvalvaló színtársulat nyújt szellemi élvezetet, olykor-olykor művészi gyönyört is. A sajtó a társadalom lelkiismerete s így amint kötelessége, szép hivatása ostromozni ott, a hol kell, fölemelni is, a hol érdem van reá.

Közönségünk minden osztálya kezd nagyob számmal látogatni az előadásokat, egy-násután többször volt e héten teli ház s a mi legnagyobb dicséretére válik közönségünknek, a hétfői estvék, melyeken rendszeren Molnár György tartja föllépteit a klasszikus művekben, még a környékiek által is nagy számmal látogatottak; emlékeztetek maradtak előtünk e hétfői estvék, melyeken ugyiltszik az intelligencia is találkoztát a színházban egymásnak. Molnár György — valóban jól irta róla egyik életrajzolója — nagyobb szolgálattal lesz Shakespeare és Molière kultuszának elterjesztésében, mint a t. akadémia.

Láttuk és lelkünkben magasan emelkedtünk, hogy amint azelőtt Otheloban, egy hétfőn, november 6-án „Tartuffe”-ben szufolt színház előtt folyt le a lángszellemű francia író valódi karakter vigjátéka, mely Shakespeare műveivel egyetemben ma már az egész művelt világ kincse. Az előadást alább méltányoljuk, itt azon örömeik kívánunk kifejezést adni, mely multkori fölszólalásunk árnyékát a fénylen elűntesse s vajha így tartson ez továbbra is és mindenkor, ha e falak közt édes hazai nyelvünkön a magyar vándor apostolok a muzsáknak áldoznak.

Nincs lélekelemelőbb látvány, mint mikor a közönség minden rétege, a jövőt betöltő reményteljes ifjuság, az arisztokracia, a szegény nép is ott a kakasulón, és a kereskedelem, ipar osztálya egyesülten, egy tömegben megjelenik a színház falai közt egy-egy klasszikus mű előadásán!

Az a komoly figyelem, mely csend, mely a szufolt házban a légy zsongását is hallhatóvá tette volna Tartuffe előadása alatt, bizonyítja, hogy Nagy-Beckerek veszejsajku lakossága nem rajong csupán a bohózatokért és nem fut csak az operette előadásokra, hanem tisztultabb léleke és romlatlan érzékénél fogva mélyebb érdeklődéssel csűg a magasabb szín-

irodalom Tisztelettel melyet pélagosság terén is

21-

„Kis hermetizált pártól az azt pártól. A N. k. l. costume sikerült vidéki s zai l. ledni s hercegi sikerét szak Di. sal fog volt, me játszták magára gyarázha beztete m

22-

„A ma jelleme mával f annyit j retti a sz egyike reperto a mi fo ton der sen jó a szolga, nált a tetszés L. enár d ban, H. néban, tatorok s Ella k zönség t

23-

ber 30-került me tott, mint Gálósi bizonyos

24-i

f-én, a h „Molnár drámái ir jában hiba volna kep színhely közönsége a karzatú ket is nev az előadás kitünő ala halást idéz szerepe re annyiban ban effe Petlaki szerepét. szete aka — kiről győződn, egyike — várakozás

25-ik

2-án: V népszínmű Eötvös J. irta, siker regény ir egyik kiú zásaival e pedig a m gonyt nem nem tuje vanonál. ban exelu padunk. ségnék b felfogása, melte elis néja: s F. rettel szó Petyjérő.

26-ik

Molière vil teskedő”. élvetezettek várjuk érte jesen átad melyet Mo tott; a d. őt illeti. U kalommal l. aki Giz mel és b. sikerült e. a mellésk. kellemesen körülmény cséreltje v operetteje, mit mult h ha a közre azok ellen került azér sikatu.

irodalom művein és a valódi művészetben. — Tisztelet és elismerés az ilyen közönségnek, mely példa gyanánt említhető fel, hogy a világhossz faklyáját lobogtatja a művelődés eme terén is.

21-ik előadás, kedden, október 28-án: „Kis herceg“, Lecocq közkedveltségű operettje, melyet már sokkal jobban ismerünk, sem hogy azt pár szóval is jelezni szükségesnek tartanók. A mű jó alkalmat nyújtott Parthenéjével Nikó Linának arra, hogy úgy játssza, mint costumejeit ragyogtassa, s a közönségnek oly sikerült kis herceget mutasson be, a milyen vidéki szinpadokon igen-igen kevés van. Tiszai Frimussát sem fogjuk egyhamar elfeledni s Tatai Eugenia is jól képviselte a hercegnőt. De nagyban emelte az előadás sikerét a származására buszke hölgy: Lauszak Dianna (Locsárékné), kit zajos tapsal fogadtak. Az előadás eléggé összesség volt, mert mindannyian jól énekeltek s jól játszották szerepeiket, csak Gerard apród vonta magára folyton kutató tekintetével és megmagyarazhatlan magaviseletével a közönség nehezítését; úgy látszik képviselője nem jól érezte magát szerepében.

22-ik előadás, szerdán, október 29-én: „A mai nők“, vigjáték Moserlől. Az író fő jellemvonásában már mult referadunk alkalmával feltüntetjük, így ez alkalommal csak annyit jegyezzünk meg, hogy úgy látszik szereti a személyeseket. Egyébiránt e mű, mely egyike a becsi Burg-színház legkedveltebb repertoír-darabjainak, elég jól van alkalva s a mi fő a vigjátékoknál, a közönséget folyton derült kedélyhangulatban tartja. Különösen jó alakja Pfeiffermann, egy furfangos bérszolga, kinek személyében Püspöki dominálta a helyzetet s érdemelte ki a közönség tetszését. Dorn Otto Fenyériben, Adél Lénárdnéban, Hedwig Perlaki Gizában, Hilberg Liptaiban, Fanny Váradiában, ugy Stein Toldiban jó interpretatorokra találunk. Margit Rózsa Rózsi s Ella Kaczer Nina által képviselve, a közönség tetszésével találkoztak.

23-ik előadás, csütörtökön, október 30-án: „Nap és hold“, Lecocq operettje került másodikban színre, mely ép úgy adta, mint először, azzal a különbséggel, hogy Gálosi tisztán énekelte, s hogy a működőkön bizonyos lehangoltság volt észlelhető.

24-ik előadás, szombaton, november 1-én, a halottak kegyeletére emlékre adott „Molnár és gyermeke“ dráma Raupachtól. A drámai irodalom eme silány terméke már alapszabványban hibás, kimenetében talán a köztudat sem volna képes megnyugodni, de azonkívül sok színhez változásával is kellemetlenül érinti a közönséget. S ha hozzátesszük még azt, hogy a karzati publikum a legkomolyabb jelenéseket is nevetéssel fogadta, elmondhatjuk, hogy az előadás éppen nem sikerült. Hogy Fenyérikitűnő alakítása dacára sem volt képes kelő hatást idézni, azt nem művészi játéka, hanem szerepe rossz voltának tudhatjuk be; ő csak annyiban hibázott, hogy a második felvonásban elfelejtett köhögni. Ez alkalommal csak Perlaki Giza játszta el kifogástalanul nehéz szerepét, s a darab bukását csak az ő művészi szerepe akadályozta meg. Sajnos, hogy Toldi — kiről már volt alkalmunk több ízben meggyőződni, hogy a társulat jobb tagjainak egyike — ez alkalommal kevésbé felelt meg várakozásunknak.

25-ik előadás, vasárnap, november 3-án: „Viola, az alföldi haramia“, eredeti népszimnő Szigethy Józseftől. Szerző művét Eötvös József báró híres „Falujegyzője“ után írta, sikerült atdolgozásával úgy saját, mint a regény író jó hírnevét emelte. Alakjai egytől egytől kitűnők, de számtalan színhez változásával alkalmatlan a szinpadra, különösen pedig a miénkre, hol a változást jelző függőnyt nem használhatván, a darabot nem ismerő nem tudja megítélni, mikor van vége a felvonásnak. Ez előadásnál összhangzóbb s jobban exekutált népszimnővet aligha láttak szinpadunkon. Toldi Violával jeles drámai tehetségnek bizonyult, s úgy nehéz szerepének felfogása, mint átérzése által méltón kiérdemelte elismerésünket. Perlaki Giza Violanélje — s Fenyérik Macskaházjáról csak dicsérrel szólhatunk, szintegy Tiszai művészi Petyijéről. Váradi kis szerepében valóságos remekelt s mind éneke mind játéka viharos tapsal találkozott, Kuthyné tüzről pattant Tengelineje, Püspöki főbírája s Gálosi esküdtje is megállták helyüket; ez alkalommal Kózdai is szorgalmat s igyekezetet tanusított.

26-ik előadás hétfőn november 3-án, Molière világhírű vigjátéka „Tartuffe“ a szenteskedő. Tudván azt, hogy a hétfői est ritka élvezetekben szokott részesíteni, nem hiába várjuk érkezését, s így ez alkalommal is teljesen átadhattuk magunkat ama gyönyörnek, melyet Molnár György Tartuffejével nyújtott; a dicsőség oroszlan része kétségtelenül őt illeti. De nem csak ő magaslott ki ez alkalommal a működők sorából, hanem Perlaki Giza is ki Elmírát elragadó kellemmel és bájjal adta. Az összhangzó és teljesen sikerült előadás elérésében nagy részüket a mellékszereplőknek is. Más részről igen kellemesen lepett meg a telt színház, mely körülmény müért közönségünknek csak dicséretére válik. „A varázs hegedű“ Offenbach operettje, koránt sem érte el azt a hatást, mit mult hétfőn a „Szép Galathea“; nem mint ha a közreműködők nem jól játszottak volna, azok ellen kifogásunk nem lehet, de nem sikerült azért, mert a mű maga felelte gyenge alkata. —r.—

A városi színház heti műsora.

Szombat, nov. 8-án: „Bőregér“, vig operette.
Vasárnap 9-én: „Tolencz“, népszimnő.
Hétfőn 10-én: „Lear király“, tragédia.
Kedden 11-en: „Angot“, vig operette.
Szerdán 12-én: „Ó, azok a férfiak“, vigjáték.
Csütörtökön 13-án: „Szép leányok“, énekes szimnő Csiky-től.
Szombat 14-én: „Kertészleány“, új vig operette.
Vasárnap 15-én: „Peleskei notárius“, bohózat.

Vasuti ügyek.

(Németalföld-, illetve német-osztr.-magyar vasuti kötelekek) Az 1883. szeptember 1-je óta érvényes németalföld-, illetve német-osztr. magyar vasuti kötelek díjszabás (bel- és kikötői forgalom.) I-ső részéhez, folyó évi november 15-én a III. pótlékok lépnek életbe, melyek, egy az áru-osztályozás betűsoros jegyzékére, illetve az „écsukor mindennemű“ áru, czikkekre vonatkozó változást tartalmaznak.

Ezen pótlékok egyes példányai az érdekelt igazgatóságoknál kaphatók.

(Szab.-oszt.-magy. államvasut-társaság.) Árverési hirdetés. Állomásainkon és kocsijainkban az utazó közönség által visszahagyott és feltalált, eddig el nem vitt mindazon különféle ruhák, esernyők, sétapálcák stb. tárgyak, melyek már 3 hónapnál hosszabb idő óta őriztetnek, az üzletszabályzat 33. §-a értelmében folyó évi november hó 26-án d. u. 2 órakor Budapest állomáson podgyász-kiadási helyiségében el fognak árvereztetni. Az igazgató bizottság.

Délnémet vasuti kötelek (forgalom Osztrák-Magyar országgal.) A folyó év november hó 1-től fogva új kivételes díjszabás (III. rész 2. díjszabási füzet) lép hatályba mely átdolgozott díjtételeket tartalmaz gabona, malata, hüvelyesek, őrlemények és olajvetemények; továbbá korpa, olajpogácsa és olajpogácsa-liszt, nemkülönben használt üresen visszamenő gabona és liszt-zsákok szállítására, a magyar és a délnémet vasuti köteleki állomások között. — A mennyiben pedig az 1883. évi október hó 1-étől érvényes hasonló kivételes díjszabás (III. rész. I. díjszabási füzet) tételei az új díjtételeknél olcsóbbnak mutatkoznak, folyó évi december hó 15-éig az előbbieket maradnak érvényben.

Ezen kivételes díjszabás egyes példányai az érdekelt vasut igazgatóságoknál kaphatók.

(Szab.-oszt.-magy. államvasut társaság.) Folyó évi november hó 3-án a csáca-zwardoni vasutvonal Cserne és Skalite állomásokkal csatlakozással a cs. kir. szab. kassa-oderbergi vasut vonalához Csáczán, és a gácsországi transversalis vasut zwardon-saybuschi vonalához Zwardonban a közforgalom számára megnyitattik.

Cserne állomás csak a személy és podgyász forgalomra, Skalite állomás pedig egy a személy- és podgyász, mint a korlátlan gyors és teheráru forgalomra van berendezve.

Csáca és Zwardon határállomásokon a szab.-oszt.-magyar államvasut-társaság részéről külön felvételi és kiadó hivatalok nem létesítettek, hanem összes szolgálata az illető szomszédpálya által látatják el.

A nevezett állomásokra továbbítandó vagy onnan továbbított személyek és podgyász küldemények után járó szállítási illetékek kiszámítása az 1876. é. november hó 1-je óta érvényes általános díjszabási határozmányok és díjszabáshoz megjelent IX. XVIII. sz. pótlék alapján a gyors- és teheráruk után fizetendő szállítási illetékek kiszámítása pedig az 1882. é. február hó 1-vel érvénybe lépett helyi díjszabás II. részének 2. füzetéhez megjelent VII. sz. pótlék alapján eszközöltetik.

Gróf Lónyay Menyhért.

Meghalt nov. 3-dikán.

A gyászset nem jött váratlanul, mert már dél óta sokan tudták, hogy a grófot szélhűtés érte. E kitűnő férfi — egész nagytevékenységű életéhez méltón — munka közben dőlt ki az élek sorából. Délelőtt a magyar földhitelezet-

nél elnöki teendőket végzett; dél felé a ref. püspöki lakba ment, hogy az egyházközségi gyűlés igazgatóságának szűkebb körülményben elnököljön s tanácskozásközben hirtelen eszméletét veszít és az elnöki székből hátra hanyatlott. Ijedve siettek segítségére s a püspöki lakba vitték, hol agyba fektették s Szász Károlyné urnó azonnal gondos ápolásban részesítette. Szász Károly maga sietett orvosolt. Dr. Irsai, a dr. Koranyi Frigyes egyetemi tanár segéde, jelent meg korágyánál először s megállapította, hogy testének baloldalát veszedelmes szélhűtés érte. Később dr. Barbás József kórházi főorvos is ugyanazt mondta, ösztönöz kijelentve, hogy a súlyos betegnek legelőször csak órai lehetnek. A gróf nem tudott beszélni, sőt eszméleténél sem volt. Övei közül egyik menyé (gr. Lónyay Beláné), jelent meg először korágyánál. Nejének sürgőnyt küldte a szent-lőrinczi káptalába, honnan melyen levere érkezett meg a püspöki lakba sietve. Az akadémiai főtitkara este felé azzal a hírrel jött már vissza a betegőt, hogy legelőször reggelig élhet. Az akadémikusok mint elszomorodva vonultak be az ülésterembe, s midőn az első felolvasás folyt, az alatt, egy-egyed hatkor, a kitűnő ember megszűnt szenvedni.

Lattuk mind, a kik közelében valánk, hogy — noha csak 62 éves még — nem a régi ember már; de lattuk azt is, hogy a munkakövé még most sem hagyta el. Megjelent unnepeleken is, s nem reg a Szász Károly püspöki beiktatásán szintén jelen volt, s ő mondta a lakoma első pohárköszöntését is a királyra és családjára.

Ez volt az utolsó nyilvános szava. Utolsó tevékenysége pedig egyházi elnökösködése vala a gyászos órában, mely őt eszméletétől végkép megfosztá. Az úr szőlőjét munkálva, halt meg.

S halálát nem csak családja siratja, hanem szívből fáljalják mindazok, kik személyét és életét ismerték.

Özvegye s gyermekei, (Béla s ennek neje, Gábor, ki Beregben gazdálkodik s János, ki a berlini nagykövetségnél atatched.) gyászban levő menyé (Forgách Margit grófnő,) testvérei, rokonai mely bánatahoz csatlakozik az egész magyar értelmiség legőszintébb részvéte. Az intézkedések, a testületek, melyeknek ő díszet, büszkeségét, hasznát képezte, gyászoló érzettel fogják környezni ravatalt s ünnepes alkalmakkor fogják tolmácsolni a veszteséget, melyet az ő halálában szenvedtek.

Temetése az akadémia előcsarnokából ment végbe.

A akadémia tagjai Pauler Tivadar másod-elnök nov. 4-én d. u. 2 órakor rendkívüli ülésre hivta össze, hogy megállapítsák az intézet gyászának nyilvánításait. Koszoruk boríták az ő koporsóját, ezerek vettek részt temetésében s a történelem veszi át nevének és érdemeinek fényét!

HIRHARANG.

* **Megyéni alispánja** hivatalos ügyben 5-én este székelyéről elutazott.

* Nagy-Becskerek városi igen szép jelét tüntette fel, a hazafiai érdemek iránti méltanylatának és kegyeletének, mikor a város érdekeit anyit áldozott, a becsület és eredeimnydus munkásságban megőszült, a városnak egyik legszeretettebb és legbecsültebb polgárát Feigl Zsigmondot képviselői sorozatból kifeléjeltette. Hol a hála, kegyelet és elismerés kihál a polgárok kebeléből, ott bármint fontos érdekü kérdésben csak homokra lehet építeni.

* **Eljegyzés.** Brettner Ernő, széles körben ismeretes nevű nagy-kikindai gyógyszerész f. évi nov. 3-án jegyezte el Czeyek Mártha kisasszonyt Temesvárott. Szívből kívánunk áldást szeretett barátunk frigyéhez!

* **Horváth Cyrill** agg tudósunk, ki a napokban ülte meg 80-ik születése napját, megbetegedése folytán az egyetemen erre a felvére hirdetett bölcsészeti előadásait beszüntette. A tegnapi esti lapok már halálát közlik.

* **Somssich Pál ünnep Kaposvárt.** Somogy vármegye székvárosában nov. 5. leplezték le a gymnasium nagytermében Somssich Pál arcképet. Somssich Pál volt az, ki a kaposvári gymnasiumot közadakozás útján létesítette s most a megye azzal röjja le haláját nagy fiának, hogy Vastagh Györggyel lefestette arcképet s azt az általa alapított iskola dísztermében helyezte el. Az ünnepély következőleg folyt le. Az iskolai énekkar énekelte a Szózatot, beszédet tartottak Jankovich László főispán, Tallián Pál nagybírtokos, a gymnasiumi bizottság elnöke és Ujváry plébános, végül Hock János hitelemző olvasta fel ünnepi ódáját, mire az igazgató Lenner Emil átvette az iskola részéről a képet.

* **Követésre és utánzásra méltó,** a pécsi munkások azon terve, mely szerint a legszegényebb munkások részére lakásokat szándékoznak építtetni, hogy eddigi anyaru helyzetükön némileg segítve legyen. Eddig mintegy 250-en írták alá az ívet, mely a szövetkezésre szólítja fel a munkásokat. A terv szép és nemes s így őszinte szívből kívánjuk, hogy az ige testté váljon.

* **Festett virágok.** Az anyatermeszet, dacára bőkezűségének, nem mindig tartat lépést, a világ divatával, mely gyakran oly színeket kíván, minőket a legügyesebb kertész sem képes virágai között feltalálni. De az emberi leleményesség ma már pótolja a természet hiányát is. Így például az ugynevezett tearózsák annyira kedveltek s keresettek, hogy a világ összes kertészei sem képesek azokat

annyi színben s oly mennyiségben termelni mint a minő nagy azok iránt a kereslet. S így nem maradt egyéb hátra, mint a közönséges rózsákat tea-rózsákká átalakítani. Ez pedig igen egyszerűen történik. Egy liter meleg vízben feloldunk nyolcz-tíz gramm pikrin-savanyit kevés timsót s egy kis anilint. Ha a víz megbull, bele tesszük a virágokat egy kosárba s leöntjük ez oldattal. Egy óra múlva az egyszerű rózsákból a legszebb tea-rózsákat kapjuk. Persze, hogy a tea illat hiányozni fog. De a divat csak színt s nem illatot keres, a rózsákkal díszített öltönynek meg lehet adni az illatot másként is, nemcsak a rózsák által. A virágok festését a műkertészek már igen sokra vitték. Jódal igen könnyen lehet bármely virágot violaszínre, keves safrányt és corcummal a legszebb scharlatteresre lehet festeni s e festést leginkább a szegfűknél használják. Gyakran megtörténik, hogy egy kertésznel, kinek csupán rózsaszín rózsái vannak, megrendelnek egy csokor vörösrózsát s pár óra alatt előállítja a kívánt csokrot. Nem tesz egyebet, mint egy kis timsót és safrányt vegyít össze s ezzel leönti a halvány rózsát s az a legszebb hiborveres színt kapja meg. Ez a virágfestészet művészete.

* **Az ebdüh gyógyszere.** Bolyai Gergely bolyai földbirtokos, a „Közösvári Közlöny“-ben egy Nagy-Selyk vidékén lakó oláh parasztra hívja fel az orvosok figyelmét, ki ugyanis a veszteséget állítólag biztosan tudja gyógyítani. A „felcsér“ a veszett kutya által megmárt emberek nyelvén végez valami műtétet s ezzel menti meg a környék lakosait az ebdüh kitérésétől.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Vettük a „Fővárosi szemle“ 1. számát, mely a magyar társadalom műveltségileg és vagyoniilag magasabb osztályához lesz hivata szómai mindazon mozzanatokról, melyek nemzeti közéletünk összes viszonyaiban a társadalom, az irodalom, a tudomány és művészetek terén felmerülnek s a magyar közművelődés fejlődésének irányát és mértékét jelölik. Közvetlenül a magyar értelmiség magasabb osztályainak szemléi érdekeit irodalmunkban, minden pártszűzrendélyen felül állva s tisztán a társadalom emelkedésére irányuló tényezőket tartva szem előtt; ellensúlyozni a külföldi irodalom kozmopolitikus hatását a faj-ösztön, a nemzeti öntudat érzetével. E szám 16 nagy 4-éd rétdalából áll, finom papíron, csinos kiállítás és a mi a fő, dús gazdag szöveggel és kitűnő illusztrációkkal. A dolgozatok a legjelebb írók tolaóól valók, s ezen körülmény bő kezességű szolgálhat arra nézve, hogy a lap jövedőbeli számainak szemléi része ugyanily érdekesek fognak lenni. Előzetési ár 1 évre 8 frt, fél évre 4 frt, 1/4 évre 2 frt. A pénzék a „Fővárosi szemle“ kiadóhivatalához, Budapest, VII., dohány-utca 10. sz. a. küldendők.

„Apollo.“ Magyar zeneszerzők válogatott műveinek gyűjteménye. Ez a czime egy detrevaló, figyelmeire és pártolásra méltó vállalatnak, melynek élén a zenevilág előtt előnyösen ismert zeneszerző és zenetanár Vágvölgyi Béla áll, kinek sikerült ügye részére a kiválóbb hazai erőket megnyerni. Havonként jelenik meg egy nagy negyedrétdalú füzet 5-6 zenei tartalommal, s egy nyolczadrétdalú füzet 1-3 zenei részével. A füzetek tartalma: 1. Komoly irányú zene. (Eredeti és átírt zeneművek.) a) Zongorára két kézre. b) Énekhang- és zongorára. 2. Szalon-zene. a) Zongorára 2 kézre; b) Énekhang és zongorára. 3. Táncczene. Zongorára 2 kézre. A mellékletek teljesen önálló s tartalmuk a következő művek képezik: 1. Zongorára négy kézre. 2. Zongorára egy mas hangszerezrel (hegedű, cello vagy fuvalával). 3. Orgona és harmoniumra. 4. Zongora és vonós hármasok és négyesek partitúrában és szolomókban. 5. Világi dalok és egyházi énekek férfi-, vegyes- és nőikarra partitúrában szolomókban. 6. Eredeti és átírt művek czimbalomra stb. stb. Az „Apollo“ előzetési ára egész évre — 70 ir zenére s 12 önálló zeneművekre — 6 frt, fél-évre 3 frt. Az előzetési pénzék legelőszérűben postautalvánnyal az „Apollo“ kiadóhivatalába küldendők Nagy-Szombatra. Gyűjtők 5 előzető után egy tiszteletpéldányt kapnak. Mi részinkről e vállalatot, mely elegans kiállítása s darabjai valótagsága folytán bármely uri család zongoráját díszítetheti, s mely a hazai, amugy is parlagon hevert s mostoha sorban részesült zeneműirodalom emelésére és felvirágzására jótékonyan hatni hivata van, legmelegebben ajánljuk a zenekedvelők szives figyelmébe s hathatós pártfogásába.

Szerkesztői üzenet.

D. B. S. Topolya. Közleményét tárgyalalmaz miatt jövő számunkra hagyjuk.

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

NYILTTER. *)

Nyilvános köszönet.

Alulírtak fájdalomtelt szívvel közöljük e sorokat, melyekben gyenge szavakkal fejezzük ki forró köszönetünket ama részvért, melylyel a tek. tanári kar, a főgymn. ifjuság és a tisztelt nagy-beckereki közönség elhunyt kedves gyermekünknek, testvérünknek és sógorunknak, Jezovics Ignác VIII. osztálybeli tanulóknak elhunytát kísérték. — Mely sebeinkre enyhítő ir gyanánt szolgált ez általános részvét, s azért hálás szívvel röjjük le köszönetünket a jelenvolt tisztelt közönségnek

Jesovics Klementine.
Adamovics Sarolta.
Adamovics Endre.

*) Az e rovat alatt közölt cikkekért nem vállal felelősséget a szerk.

11177. sz. k. i. 1884. Hirdetmény. (438-2.1)

Ezennel közhírré tételük, miszerint több helybeli 869-házn., házn., 692, 1430-házn., 2370, 1996, 2311-házn., 581, 2177, 326-házn., 2546, 291-házn., házn., 18-házn., 682-házn., 2484-házn., 1025-házn., 2191, 2193, 163-házn., 319, 2042-házn., 2238, 2264, 2005-házn., 327-házn., 319-házn., 2181, 1047-házn., 2361-házn., 398-házn., 2462-házn., 2074, 194, 2630, 698, 18, 418, 2437, 594, 1900-házn., 2025, 641, 64-házn., házn., BB. 2435, házn., 1923-házn., BB. 616-házn., 606 ház szám alatti lakosoknál hátralekös állami és községi adó, illeték, bélyegcsontkítás, inség kölcsön és hadmentességi díj fedezésére lefoglalt többféle butorok, 2 db. disznó, 150 m. mázsa buza, 49 db. kosár, és 3 kocsi 1884. évi november hó 18. és 19-én d. e. 9 órakor a városház épülete előtt nyilvános árverés útján eladatni fognak.

Városi tanács.
N.-Beckereken, 1884. évi november hó 4-én.

Kulifay Lajos.
polgármester.

10447.sz.ki.1884. Hirdetmény. (437-1.1)

Mellyel Nagy-Beckerek város tanácsa részéről ezennel közzétételük, miszerint a Bega folyón átvezető nagy fahíd újonnan bepalloztatása feletti munkákat 1884. évi nov. hó 10-én d. e. 9 órakor a városházi épület II. tanácsnoki irodában tartandó nyilvános árlejtésen a legutányosabb vállalkozónak kiadatni fog; melyre vállalkozók a kikiáltási árul szolgáló 721 frtnyi összeg 10 százalékos bántépén, vagyis 72 frttal ellátva ezennel meghívotnak.

A költségvetési előirányzat és feltételek, az árverés napjáig a II. tanácsnoki irodában a hivatalos órákban naponta megtekinthetők.

Kelt N.-Beckereken, 1884. évi október hó 27-én.

Kulifay Lajos.
polgármester.

189. sz. polg. 1884. (443-1.4)

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a ttes módosi telekvi hatóságának 6772. sz. végzése által Zsiros József, ügyvéd által képviselt Jagodics Péter örökösei mint felperesek javára Mattanovich Jankita örökösei ellen 300 frt tőke, ennek 1879. évi ápril hó 30. napjától számított 6% kamatai s eddig összesen 61 frt 75 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt bírói zár alkalmával bíróság lezárult Horv.-Bókai 40. sz. tjkjvkben bejegyzett A. I. 1-13., 15-19. és 21-23. hr. számok alatt bejegyzett szántó földek, legelő és kaszálók használatvezeteli joga nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Mely árverésnek a 10769. sz. 1884. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis H.-Bóka község házal leendő eszközésére 1884. évi november hó 11-ik napjának, délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Módoson, 1884. évi november hó 2. napján.

Uhrmann Adolf,
kir. bír. végrehajtó.

5700. sz. kg. 1884. Pályázat. (407-3.3)

Szakula és Idvor községekben a körorvosi állomás üres lévén, ennek betöltésére a pályázat ezennel a következő feltételek, f. évi november hó 1-én d. e. 10 órakor Szakula községében tartandó szabad választás mellett kitűzetik, u. m.:

1) Szakula községében szabad lakás avagy ennek megfelelő lakpénz.

2) 600 frt évi fizetés és pedig:

Szakula 337 frt 50 + 600. —
Idvor 262 frt 50 +

3) Nappali 20 kr., éjjeli látogatásért 40 kr.

4) Halottkími teendőként 20 kr. esetenként.

5) Husvizsgálatokért a szabályszerűleg megállapított szemle-díjak.

6) Idvorra hetenként kétszeri kirándulás rendes körülmények között Idvor községe által díjmentes fuvaron.

Pályázók, kik a szerb nyelvet okvetlen tudni, s azt igazolni, továbbá orvos tudorságokat kimutatni kötelezetnek, felhivatnak, miszerint kellően felszerelt kérvényüket f. évi október hó 30-ig alólírott szolgabírósnál benyujtsák.

Antalfalván, 1874. évi október hóban.

Hallás z,
tb. szolgabíró

Tudósítás.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek becses tudomására hozni, miszerint az eddig 24 éven át a Hunyady-fütcza sarkán birt fűszerkereskedésemet f. évi november 1-től a fütczán fekvő városházi épületbe teszem át. — A midőn erről a nagyérdemű közönséget értesítem, kérem miszerint engem ezental is becses bizalmával megszerencseltetni sziveskedjék.

Szávits János,
fűszerkereskedő.

(414-3.3)

Értesítés.

Van szerencsém alábbi árjegyzéket kiválóbb fogyasztási cikkeknek a t. cz. közönség becses figyelmébe ajánlani.

Análam való közvetlen megrendelésnek haszna annyira szembevetendő, hogy vidéken lakó egyének érdekében állandó, legjobb hírnevűnek örvendő szállítási üzletemet igénybe venni, s legyen az előítélet, avagy szokatlanság mi valakit eddigi megrendelésektől tartóztatja, az egyszerű kísérlet elegendő leendő érdekeiről meggyőzni.

Vevőim mindazon előnyökben részesülnek, melyek a közvetlen forrásból való vétellel járnak, s jó árut olcsó árak mellett nyernek.

Az olcsó csomagszállítás, mely szerint 5 kilós csomag az ország minden tájkára csak 30 kr., a szigorú tisztesség elve valamint azon körülmény is, hogy minden fogyasztási cikkekkel bármint mennyiségben is szolgálhatok, vállalatomnak már is óriási kiterjedést kölcsönöztek, s egyszerű levelező lap elegendő mindent kényelmes módon, postaltalvány vagy utánvétel mellett kézhez nyerni.

Arjegyzék.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	1 pár	frt	—12
Pesti " " " " " "	1 " "	"	—5
Párizsi " " " " " "	1 kiló	"	1.10
Debreczeni " " " " " "	1 " "	"	1.25
Győri füstölt " " " " " "	1 drb	"	—10
Kassai vagy Prágai sódar nyers " " " " " "	1 kiló	"	1.25
" " " " " " főzve " " " " " "	1 " "	"	2.80
Füstölt márhahus " " " " " "	1 " "	"	1.35
Márhanyelv füstölt, nyers vagy főzve " " " " " "	1 drb	"	1.60
Szalámi magyar v. veronai " " " " " "	1 kiló	"	2.50
Krakói kolbász " " " " " "	1 " "	"	1.60
Pörkölt szalonna " " " " " "	1 " "	"	1.25
Rózsá paprika 1/2, 1/4, 1/8 kiló dobozban " " " " " "	1 " "	"	2.—
Tarhanya " " " " " "	5 " "	"	2.50
Maccaroni " " " " " "	5 " "	"	3.—
Gardinette 1 láda " " " " " "	5 " "	"	10.—
Caviar friss dobozban " " " " " "	1/2 " "	"	2.—
Ajka sós genuai " " " " " "	1 " "	"	2.—
Sardinai orosz páczolt " " " " " "	1 hordő	"	2.50
" " " " " " olajban " " " " " "	1/2 doboz	"	—40
Ementhali sajt legfinomabb " " " " " "	1 kiló	"	1.50
Gorgonzola " " " " " "	1 " "	"	1.—
Gorgonzola " " " " " "	1 " "	"	1.60
Roquefort " " " " " "	1 " "	"	3.—
Parmai régi olasz sajt " " " " " "	1 " "	"	2.20
Imperial valódi " " " " " "	12 darab	"	1 láda " 2.40

Nagyrabecsült megrendeléseit várva maradtam

kiváló tisztelettel

PLESCH H.,
Budapest.

(400-22.3)

Megjelent!!

és ugy az alulírt czégnél mint minden hazai könyvkereskedőnél és könyvkötőnél kapható a

SZEGEDI KÉPES NAPTÁR

XI. évfolyama

a z 1885-i k é v r e

diszes színnyomatu borítékban a következő tartalommal és képekkel ellátva:

1. A főléges uralkodóház.
2. Évi naptár.
3. Naptári rész.
4. Szeged szab. kir. város köztörvényhatóságának tisztviselői és bizottsági tagjainak névsora.
5. A szegedi kir. törvényszék, kir. járásbírósnál tisztviselőinek névsora.
6. Szegedi gyakorló köz-, valamint köz- és váltóügyvédek névsora.
7. Szeged szab. kir. város egészségügyi személynének névjegyzéke.
8. A százéves jóvendölésai.
9. Visszapillantás az 1884. évre (4 képpel).
10. Szellemidőzés. (Vers.)
11. A vásárta. Népies elbeszélés, írta Palotás Fausztin.
12. Építő Szeged. (3 képpel.)
13. Kurátor ur unokája. Irta Sz.-Kovács P.
14. Népdaok.
15. Régi nóta. Irta Sz.-Kovács Pál.
16. Adomák. (5 képpel.)
17. Magyar- és Erdélyországi országos vásárok.
18. Üzleti értesítő.
19. Bélyegmutató.

A naptár ára csak 30 kr.

E vállalatot a n. é. hazai közönség becses figyelmébe és pártfogásába ajánlja, — kiváló tisztelettel
Burger Gusztáv és társa könyvkiadóhivatala, könyv- és könyvmdája
SZEGEDEN. (440-3.1)

10439 sz.ki.1884. Hirdetmény. (436-1.1)

Nagy-Beckerek város tanácsa részéről ezennel közzé tételük, miszerint a városi képviselő testület f. évi szept. hó 22. tartott közgyűlés 223/9643. ki. sz. határozata értelmében, a városi mérleg és azazal járó mérlegelési jog 1885. évi január hó 1-től kezdődőleg, 3 egymástutáni évre nyilvános árverés útján bérbeadatni fog, melyre határnapul 1884. évi november hó 11-ike d. e. 9 órája tuzetik ki a városházi épület II. tanácsnoki irodában, melyre vállalkozni szándékozók ezennel meghívotnak. — A feltételek a II. tanácsnoki irodában, a hivatalos órákban naponta megtekinthetők.
N.-Beckereken, 1884. október 27-én.
Kulifay Lajos, polgármester.

Kiadóhivatal: Budapest, V. Nádor-utca 7. sz.

Előfizetési árak
a „Pesti Hírlap“-ra:

Egész évre 14 frt — kr.
Félévre 7 " —
Negyedévre 3 " 50 —
Egy hóra 1 " 20 —
Egyes szám helyben 4 kr.
Vidéken 6 kr.

PESTI HIRLAP

Megjelen
mindennap,

LEGOLCSÓBB, LEGJOBB, LEGELTERJEDTEBB MAGYAR

POLITIKAI NAPILAP.

az ünnep- és vasárnapok

két követő napokon is,

2-2¹/₂ i ven.

Mutatványszámok kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.

(218-12.6)

Nyomatott a kiadó Pleitz Ferencz Pálnál Nagy-Beckereken.

Folytatás a mellékletben.

Tizenh

Megjele

Pleitz Fer. Pál

Egész évre

Negye

Nagy-Be

—a. Ne

tünk meg, ha

hazafiai bü

letlenség, a

ellenében va

petulanciai

hanem tünte

vadászatból

Strossna

hallottak

6898. sz. tk

A

A mid

reszeről kö

rehabitatón

szenvettné

kiadások, v

keresi költs

járásbírósg

tjkvben A.

1790. 1883

ból Petrovit

732 frt bec

rendeltetik

novembe

H.-Bóka köz

1. Kis

is az árverés

2. Arv

vagyis 73 fr

vagy az 188

számított és

igazságügy

értékpapírba

évi LX. t. cz

elhelyezésér

galtatni.

Kelt M

hatóságnál

298. sz. b.

A

Alulírt

102. §-a er

módosi kir.

József, ügy

vegrehajtó

o-lécci lakó

hó 25. napj

47 frt 32

vegrehajtás

becsült lov

hak, gazd

kából álló

Mely

delő végz

séghezánál

13-ik napj

és ahhoz

hivatnak me

az 1881. év

ígérőnek be

Az ela

LX. t. cz. 10

kifizetendő.

Kelt M

mindig arra

is a két első

nagyon a kegy

Ringó böl

lett szenderg

hőfőher patyol

szólván gyer

csipkés takaró

fényes bogárs

pirosan csaltat

ságtól sugárzó

solylyal nézte

csőjét két szá

annál fogva ri

lyett, ha a ki

lankodik.

Észbeli

életől kifáradó

des léptekkel

1884.

Tizenharmadik évfolyam.

TORONTÁL

46-ik szám.

Csütörtök, november hó 12-én.

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.
Előfizetési feltételek:
Egész évre . . . 6 frt | Félévre . . . 3 frt
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 frt 50 krral számítva — minden nyelven vétetnek föl a kiadóhivatalban. — Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hivatalos hirdetések:

A Torontál-ba iktatandó hivatalos hirdetések előlege-
sen beküldendők, még pedig 100 szóig egyszeri hir-
detésért 1 frt, 100—200 szóig 2 frt, 200—300 szóig
3 frt és így tovább. Azonfelül minden egyszeri beik-
tatás után 30 kr. bélyegdíj és az esedékes nyugta-
bélyeg is beküldendő.

Magán hirdetések:

A 3-hasábos garmonsorsó hirdetésnél 6 kr., többzetűnél
4 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hová
az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Melléklet a „Torontál” 1884. évi 45-ik számához.

6898. sz. tkvi 1884.

(439—1.1)

Arverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy Dimitrievich Sándor végrehajthatónak néhai Petrovics Dragutin örökesei végrehajthatást szenvedettnek elleni 4 frt 65 kr. megállapított díj és bélyeg kiadások, valamint 9 frtban ezennel megállapított árverés kéresi költség iránti végrehajthatási ügyben a módosi kir. járásbírósg területéhez tartozó H.-Bóka község 28. sz. ljkvben A. I. alatt felvett 261., 584., 686., 1224., 1540., 1790., 1853., 1925., 1926. és 2588. h. számu ingatlanokból Petrovics Dragutint felerészben megillető jutaléknak 732 frt becsárban való nyilvános elárverezése ezennel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1884. évi november hó 20-ik napjának, d. e. 10 órájára, H.-Bóka község házána hivatalos helyiségben kitűzetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok eladatni fognak.
2. Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 73 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Módoson, a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1884. évi június hó 15-én.

298. sz. b. v. 1884.

(430—1.1)

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a ttes módosi kir. járásbírósg 5066. számu végzése által Zsiros József, ügyvéd által képviselt Galler Peter kanaki lakos végrehajtható javára, Lukinich szül. Strausz Emilia puzta o-lécsi lakosnó ellen 600 frt tőke, ennek 1884. évi június hó 25. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 32 $\frac{1}{2}$ kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajthatás alkalmával bíróság lefoglalt és 720 frtra becsült lovak, kocsik, lószerszám, sertések, szarvasmarhák, gazdasági eszközök, széna, szobabutorok és 3 pus-kából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 5189. p. sz. 1884. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a kanaki község házána leendő eszközésére 1884. évi november hó 13-ik napjának, délelőtti 10 órája, határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Módoson, 1884. október hó 27. napján.

Persich Ferencz,
kir. bír. végrehajtó.

296. sz. 1884.

(429—1.1)

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a ttes módosi kir. bíróság 4937. sz. végzése által Zsiros József ügyvéd által képviselt Fehér Rozalia sandorfalvi lakosnó végrehajtható javára, Horvai József urményházi lakos ellen 833 frt 40 kr. tőke, ennek 1884. évi július hó 21. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 50 frt 62 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajthatás alkalmával bíróság lefoglalt és 1080 frtra becsült lovak, szarvasmarhák, sertések és 2 kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 5214. sz. 1884. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Urményháza község házána leendő eszközésére 1884. november 12. napjának, d. e. 10 órája, határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Módoson, 1884. évi október hó 28. napján.

Persich Ferencz,
kir. bír. végrehajtó.

6848. sz. 1884

(431—1.1)

Arverési hirdetményi kivonat.

A n.-beeskereki kir. e. f. tészek mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Nikolicz György, ügyvéd mellencei lakos végrehajthatónak, Teodorovits Dusan községi kozgyám által képviselt néhai Bassikin Marina jogutódai kiskoru Bogdanov Bogdán és Miladin mellencei lakosok végrehajthatást szenvedők elleni 50 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyben a n.-beeskereki kir. tészek területén lévő, Mellence községben fekvő a 296 szljkvben A. I. 419. részlet és 263. összeirási számok alatt foglalt ház, udvar és kertre, az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-ának d) pontja alapján végrehajthatason kívül álló közös tulajdonosok Bassikin Demeter és Gyura, valamint végrehajthatást szenvedők végrehajthatás alá nem vont birtokrészeire is az árverést 432 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi november hó 9. napján, d. e. 10 órákor, Mellence község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10%-át, vagyis 43 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én, 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-beeskereki e. f. kir. tészek tkvi osztályának 1884. évi július hó 30-án tartott üléséből.

335. sz. 1884. b. v.

(442—1.1)

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a ttes t.-becsei kir. bíróság 2266. sz. végzése által Dávid A. t.-becsei lakos végrehajtható javára Gottlieb Julia t.-becsei lakos ellen 400 frt tőke ennek 1884. évi szeptember hó 5. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 55 frt 40 kr. perköltség erejéig elrendelt biztosítási végrehajthatás alkalmával bíróság lefoglalt és 2000 frt név értékű magy.-francia biztosító társaságnak 7667. sz. kötvény és a t.-becsei franyovai takarékos és előleg szövetezetnek 50. és 51. számu 100 frt értékű részvény könyvecskék nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2440. p. sz. 1884. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a t.-becsei község házána leendő eszközésére 1884. évi november hó 11-ik napján délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Becsén, 1884. évi október hó 20-én.

Rankovits István,
kir. bíróság végrehajtó.

272.—284. sz. 1884. b. v.

(434—1.1)

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a ttes török-becsei kir. járásbírósg 2131.—2151. sz. végzése által Stern R. szegedi kereskedői cég mint végrehajtható javára, Gottlieb Julia török-becsei lakosnó ellen 168 frt 89 kr. és 175 frt 26 kr. tőke, ennek 1884. évi augusztus hó 15. és 22. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 55 frt 45 kr. perköltség erejéig elrendelt biztosítási végrehajthatás alkalmával bíróság lefoglalt és 476 frtra becsült különféle bolti árucikkelyek, állványok és egyebek és a f. évi 253. b. v. sz. a. jknyvben előzetesen lefoglalt és itt felül foglalt különféle butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2173. polg. sz. 1884. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis t.-becsén alperes lakásán és boltjában leendő eszközésére 1884. évi november hó 12. napján, d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Török-Becsén, 1884. évi október hó 22. napján.

Rankovits István,
kir. bír. végrehajtó.

11177. sz. k. l. 1884. **Hirdetmény.** (438-2.1)

Ezennel közhírré tétetik, miszerint több helybeli 869-házn., házn., 692, 1430-házn., 2370, 1996, 2311-házn., 581, 2177, 326-házn., 2546, 291-házn., házn., 18-házn., 682-házn., 2484-házn., 1025-házn., 2191, 2193, 163-házn., 319, 2042-házn., 2238, 2264, 2005-házn., 327-házn., 319-házn., 2181, 1047-házn., 2361-házn., 398-házn., 2462-házn., 2074, 194, 2630, 698, 18, 418, 2437, 594, 1900-házn., 2025, 641, 64-házn., házn., BB. 2435, házn., 1923-házn., BB. 616-házn., 606 ház szám alatti lakosoknál hátralékos állami és községi adó, illeték, bélyegcsontítás, inség kölcsön és...

Tudósítás.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek becses tudomására hozni, miszerint az eddig 24 éven át a Hunyady-fütcza sarkán birt fűszerkereskedésemet f. évi november 1-től a fütczán fekvő városi épületbe teszem át. — A midőn erről a nagyérdemű közönséget értesitem, kérem miszerint engem ezentul is becses bizalmával megszerecséltetni sziveskedjék.

Szavits János,
fűszerkereskedő.

(414-3.3)

Szives tudomásvételül.

Folyó hó 4-től a „nagy-beckereki takarékpénztár” helyisége Hunyady-utca 31-ik szám volt **Guttman** jelenleg **Tolveth**-féle ház első emeletére tétetett át. (428-2.1)

Táncztanítási jelentés

nitásban
ez al-
teljesen
mer-fele
kursusát
ezdve

templom

tal
M.
ster.

327. sz. b. v. 1884. (444-1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a török-beccsei tek. kir. járásbírósg 2476. p. számú végzése által Csollák Drága mellencei lakosnő mint végrehajtó javára Barácskov Jóna kumáni lakos ellen 200 frt hátralékos tőke ennek 1884. év február 21-ik napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 70 frt 20 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 790 frtra becsült lovak, szarvasmarha, birka és kocsiból álló ingóságok nyilvános árveres utján eladatnak.

Mely árverésnek a 2510. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a kumáni község házában leendő eszközésére 1884. évi november hó 11-ik napján délelőtti 9 óra határidővel kituzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Beccsén, 1884. évi október hó 14. napján.

Rankovits István,
kir. bír. végrehajtó.

9069. sz. tkvi 1884. (435-1.1)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Leitz Sebő végrehajthatónak, Faul szül. Szinger Mária végrehajtható szenedett elleni 51 frt tőke ennek 1884. évi február hó 8-ik napjától számítandó 6% kamatai, 9 frt 20 perbeli, 12 frt 50 kr. eddigi költség iránti végrehajtási ügyében valamint a csatlakozott korábbi végrehajtó Dr. Stein József 1071 frt 30 kr. tőke követelése és járuléki behajtása czéljából és egyidejűlegesen a módosi kir. járásbírósg területéhez tartozó, Zichyfalva község 503. sz. tjkvben A. I. a. felvett 33. és 34. u. 143. és 144. régi öi. sz. beltelkes háznak 1053 frt becsárban való nyilvános elárverezése ezennel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1884. évi december hó 12. napjának, d. e. 10 órájára, Zichyfalva község házában hivatalos helyiségében kiluzetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kituzott birtokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 105 forintot az árverés megkezdése előtt készpénz-

ben, vagy az 1881. évi LX. törv. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Módoson, 1884. évi augusztus hó 16. napján.

9703. sz. 1884. (433-1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Eckstein Vilmos végrehajthatónak, Paunov Panta botosi lakos végrehajtható szenedett elleni 120 frt tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a pancsovai kir. törvényszék területén Botos községében fekvő a botosi telekkönyv 430. sz. lapján felvett 406. sz. házra és 600 -ól házhelyre az árverést 350 frtban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi november hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Botos község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 35 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én, 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pancsován, 1884. évi szeptember hó 10. napján.

A pancsovai kir. tszék mint tkvi hatóság

8004. sz. 1884. (432-1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A n.-beckereki kir. e. f. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Deutsch Ignáz végrehajthatónak, Todorov Andria végrehajtható szenedett elleni 70 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-beckereki kir. tszék területén lévő, N.-Beckereken fekvő, a nagy-beckereki 840. sz. tjkvben 903. ö. i. számú ház és beltelekre az adóbizonnylat szerint 240 frt kikiáltási áron az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi november hó 27-ik napján, d. e. 10 órakor, ezen kir. tszék tkvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-

árának 10%-át, vagyis 24 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. tszék tkvi osztályának 1884. évi szeptember hó 10-én tartott ülésében.

6421. sz. kig. 1884. (422-3.2)

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye Kumán községében szervezett körösvi állomás lemondás folytán üresedésbe jöven, annak választás utján leendő betöltésére f. évi november hó 25-ik napja tuzetik ki.

Eme körösvi állomással Kumán község réséről 650 frt, Tarras község részéről pedig 150 frt évi fizetés nemkülönben a képviselő testületek által megállapított látogatási díjak vannak egybe kötve.

Felhivatnak a pályázni szándékozók, miszerint az 1871. évi XVIII. t. cz. vonatkozó szakaszai értelmében kellően felszerelt folyamodványokat a kituzott választási határnapot megelőzőleg alulirt szolgabíróhoz benyujtsák; megjegyeztetvén, hogy a szerb vagy valamely más szláv nyelvet bíró pályázók előnyben részesíttetnek.

Török-Beccsén, 1884. évi október hó 20-án.

Tallian Emil,
szolgabíró.

Hirdetmény. (404-3.3)

Közhírré tétetik, hogy a Temes-Begavölgyi vízszabályozási társulatnak Szent-János mellett emelt töltéshez az érdekeltektől ugyanott elfoglalt földterületek vegett benyujtott kérvényere, a torontálmegyei közigazgatási bizottság f. é. október 6-án 3438-1882. kbgy. szám a. hozott határozata szerint a kérelmezett kisajátítás elrendeltetett. Az eljárás f. é. november hó 5-én d. e. 10 órakor Szent-János község házában veendi kezdetét, és az e feletti határozat, ha egy érdekelt fél sem jelenne meg, meghozatik.

A kisajátítási terv és összeírás Szent-János község házában fenti határidőt megelőző 15 napon át közszemlére kitétetik.

Kelt Ürményházán, 1884. október 16-án.

Balás Vince,
biz. elnök.